

การวิเคราะห์ตนเองและสถานการณ์

การวิเคราะห์ตนเอง

๑. จำนวนและชนิดของลักษณะการปรับตัว "ดี" และการปรับตัว "ไม่ดี" ของนักเรียนออกเป็นประเภท (category) คือ

๑.๑ ทางอารมณ์ (Emotional-personal) เช่นอารมณ์วิตกกังวล อารมณ์เศร้า วิตกกังวล เป็นลักษณะของการปรับตัว "ไม่ดี" และอารมณ์ดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัย ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ดี"

๑.๒ การควบคุมตนเอง (Character-control) คือการควบคุมตนเองของนักเรียน เช่น การปฏิบัติตามคำสั่งของครูและคุณครู และพฤติกรรมอื่นๆ มีลักษณะการปรับตัวที่เหมาะสมกับวัย เช่น การทำความสะอาดเรียบร้อย ไม่ทำร้าย ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ไม่ดี" และปฏิบัติตามระเบียบ สุภาพเรียบร้อย ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ดี"

๑.๓ ทางสังคม (Social-interpersonal) เช่นไม่เล่น ไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อน ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ไม่ดี" และการเข้าสังคมเป็น ในความเหมาะสมกับวัย ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ดี"

๑.๔ ความรับผิดชอบ (Achievement) เช่นการขาดความรับผิดชอบ การไม่ตั้งใจเรียน ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ไม่ดี" และการมีความสามารถ เรียนเก่ง ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ดี"

๑.๕ ความสามารถและความสนใจ (Abilities and interests) เช่น จากความตั้งใจ เมื่อทำอย่าง ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ไม่ดี" และมีความสามารถเฉลียวฉลาด มีความสนใจในสิ่งต่างๆ ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ดี"

๑.๖ ลักษณะสภาพภายนอกที่สังเกตเห็น (Appearance) เช่น อดทน อดทนไม่ไหว ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ไม่ดี" และการแต่งกายสะอาด มีความสง่า ฯลฯ เป็นลักษณะของการปรับตัว "ดี"

- ๒. ความถี่ของข้อมูลในแต่ละหมวดหมู่ (category)
- ๓. การนับรวมของแต่ละข้อมูลในแต่ละหมวดหมู่ (category)
- ๔. ใช้ Chi-square ทดสอบค่าในตัวอย่างต่อไปนี้
 - ๔.๑ ความแตกต่างระหว่างเพศที่ครูและนักศึกษาที่ใช้ในการพิจารณาการปรับตัว

ของนักศึกษา

- ๔.๑.๑ การปรับตัว "ดี" ของนักศึกษาหญิง
- ๔.๑.๒ การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักศึกษาหญิง
- ๔.๑.๓ การปรับตัว "ดี" ของนักศึกษาชาย
- ๔.๑.๔ การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักศึกษาชาย

๔.๒ ความแตกต่างระหว่างเพศที่ครูหญิงและครูชายที่ใช้ในการพิจารณาการปรับตัว

ของนักศึกษา

- ๔.๒.๑ การปรับตัว "ดี" ของนักศึกษาหญิง
- ๔.๒.๒ การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักศึกษาหญิง
- ๔.๒.๓ การปรับตัว "ดี" ของนักศึกษาชาย
- ๔.๒.๔ การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักศึกษาชาย

๔.๓ ความแตกต่างระหว่างเพศที่ครูซึ่งเคยศึกษาในสถาบันที่มีครู และครูซึ่งไม่เคย

ศึกษาในสถาบันที่มีครู ใช้ในการพิจารณาการปรับตัวของนักศึกษา

- ๔.๓.๑ การปรับตัว "ดี" ของนักศึกษาหญิง
- ๔.๓.๒ การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักศึกษาหญิง
- ๔.๓.๓ การปรับตัว "ดี" ของนักศึกษาชาย
- ๔.๓.๔ การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักศึกษาชาย

๔.๔ ความแตกต่างระหว่างเพศที่ครูซึ่งได้รับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย และครูซึ่ง

ได้รับปริญญาตรีจากวิทยาลัย ใช้ในการพิจารณาการปรับตัวของนักศึกษา

- ๔.๔.๑ การปรับตัว "ดี" ของนักศึกษาหญิง
- ๔.๔.๒ การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักศึกษาหญิง
- ๔.๔.๓ การปรับตัว "ดี" ของนักศึกษาชาย
- ๔.๔.๔ การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักศึกษาชาย

ผลการวิจัย

ในการเสนอผลของการวิจัยนี้ ได้เปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูและนักจิตวิทยา, ครูหญิงและครูชาย, ครูที่เคยศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู และครูที่ไม่เคยศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู, ครูที่ได้รับปริญญาชั้นกศบ.ฝึกหัดครูทางครู และครูที่ไดรับปริญญาทางครูชั้นปริญญาอื่น ในการใช้เกณฑ์ต่างๆ คือ

๑. อารมณ์ (Emotional-personal)
 ๒. การควบคุมตนเอง (Character-control)
 ๓. สังคม (Social-interpersonal)
 ๔. ความล้มเหลว (Achievement)
 ๕. ความสามารถและความสนใจ (Abilities and interests)
 ๖. ลักษณะสภาพภายนอกโดยทั่วไป (Appearance)
- ซึ่งปรากฏผลการวิจัยสามารถกล่าวต่อไปนี้

ตารางที่ ๒

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนรอยละของครูและนักจิตวิทยาที่ใช้ในเกณฑ์ต่างๆ
ในการพิจารณาการปรับตัว "ดี" ของนักเรียนหญิง

เกณฑ์	นักจิตวิทยา (N=20) %	ครู (N=512) %	χ^2	p
๑. ทางอารมณ์	๒๗.๕๐	๓.๕๕	๕๕.๕๕	<.๐๐๑
๒. การควบคุมอุปนิสัย	๑๔.๕๐	๕๐.๒๕	.๐๖	
๓. ทางสังคม	๒๐.๐๐	๑๗.๐๕	.๒๖	
๔. ความซื่อสัตย์	๓.๕๐	๑๐.๕๖	๑.๐๕	
๕. ความสามารถและความสนใจ	๕.๕๐	๑๕.๕๕	๑.๕๖	
๖. ลักษณะทางกายภาพนอกใจทั่วไป	๑.๕๐	๑๒.๕๖	๕.๕๕	

ตารางที่ ๒ แสดงถึงจำนวนรอยละของครูและนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาการปรับตัว "ดี" ของนักเรียนหญิง จะเห็นว่าครูและนักจิตวิทยาใช้เกณฑ์ทางการควบคุมอุปนิสัย (Character-control) สูงสุดเป็นจำนวนรอยละ ๕๐.๒๕ และ ๑๔.๕๐ ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนรอยละของนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ทางอารมณ์ (Emotional-personal) มีความแตกต่างกันกับจำนวนรอยละของครูอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนรอยละของนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์คือ ๒๗.๕๐ ส่วนกับจำนวนรอยละของครูเท่ากับ ๓.๕๕ จำนวนรอยละของครูที่ใช้เกณฑ์ทางลักษณะทางกายภาพนอกใจทั่วไป (Appearance) มีจำนวนสูงกว่าจำนวนรอยละของนักจิตวิทยา แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ครูใช้เกณฑ์รอยละ ๑๒.๕๖ และนักจิตวิทยาใช้เกณฑ์รอยละ ๑.๕๐ สำหรับการใช้เกณฑ์อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจำนวนรอยละของครูและนักจิตวิทยา

ตารางที่ ๑

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนรอยต่อของครูและนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณา
การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักเรีบนหญิง

เกณฑ์	นักจิตวิทยา (N=20) %	ครู (N=512) %	χ^2	P
๑. ทางอารมณ์	๗๖.๒๐	๑๖.๕๐	๒๘.๗๗	<.๐๐๐
๒. การควบคุมตนเอง	๒๘.๕๐	๕๖.๕๕	๕.๐๕	<.๐๕
๓. ทางสังคม	๒๐.๗๖	๑๕.๕๐	๒.๕๕	
๔. ความซื่อสัตย์	๑.๕๕	๕.๕๖	.๕๕	
๕. ความสามารถและความสนใจ	๑๐.๑๖	๕.๕๕	.๐๕	
๖. ลักษณะท่าทางภายนอกโดยทั่วไป	๑.๕๕	๑๑.๑๖	๕.๑๕	.๐๕

ตารางที่ ๑ แสดงถึงจำนวนรอยต่อของครูและนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณา
การปรับตัว "ไม่ดี" ของนักเรีบนหญิง จะเห็นได้ว่าจำนวนรอยต่อของครูที่ใช้เกณฑ์ทางอารมณ์
ควบคุม (Character-control) สูงสุดเท่ากับ ๕๖.๕๕ และจำนวนรอยต่อของนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์
ทางอารมณ์ (Emotional-personal) สูงสุดคือ ๗๖.๒๐ จำนวนรอยต่อของครูที่ใช้เกณฑ์ทาง
การควบคุมมีค่าสูงกว่าจำนวนรอยต่อของนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
จำนวนรอยต่อของนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ทางอารมณ์สูงกว่าจำนวนรอยต่อของครู และมีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญ จำนวนรอยต่อของครูที่ใช้เกณฑ์ทางด้านลักษณะท่าทางภายนอกโดยทั่วไป (Appearance)
สูงกว่าจำนวนรอยต่อของนักจิตวิทยาและมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับจำนวนรอยต่อของครู
และนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์อื่นๆ ในการพิจารณาการปรับตัว "ไม่ดี" ของนักเรีบนหญิง ไม่มีความแตกต่าง

ตารางที่ ๔

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนรอยตะครุและนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการศึกษา
การปรับตัว "ที่" ของนักเรียนชาย

เกณฑ์	นักจิตวิทยา (N=20) %	ครู (N=512) %	χ^2	P
๑. ทางอารมณ์	๑๖.๕๕	๕.๕๕	๕.๕๕	<.๐๕
๒. การควบคุมตนเอง	๕๕.๒๖	๕๕.๒๖	๒.๐๐	
๓. ขาดสิ่งอื่น	๒๒.๓๓	๑๔.๐๐	.๖๖	
๔. ความสนใจ	๕.๐๐	๒.๕๖	๐.๑๐	
๕. ความสามารถและความสนใจ	๑๑.๒๖	๕.๐๐	.๕๕	
๖. ลักษณะทางกายภาพนอกโลกทั่วไป	-	๑๑.๑๖	๕.๒๖	<.๐๕

ตารางที่ ๔ แสดงถึงจำนวนรอยตะครุและนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการศึกษา
การปรับตัว "ที่" ของนักเรียนชาย จำนวนรอยตะครุและนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ทางอารมณ์
ควบคุม (Character-control) สูงสุดเท่ากับ ๕๕.๒๖ และ ๕๕.๒๖ ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนรอยตะครุและนักจิตวิทยาที่ใช้เกณฑ์ทางอารมณ์ (emotional-personal)
สูงที่สุดจำนวนรอยตะครุและนักจิตวิทยาแตกต่างกันเล็กน้อย จำนวนรอยตะครุและนักจิตวิทยาที่ใช้
เกณฑ์เท่ากับ ๑๖.๕๕ สำหรับจำนวนรอยตะครุคือ ๕.๕๕ ครูใช้เกณฑ์ทางลักษณะทางกายภาพนอก
โลกทั่วไปร้อยละ ๑๑.๑๖ นักจิตวิทยาไม่ใช้เกณฑ์เลย สำหรับจำนวนรอยตะครุและนักจิตวิทยา
ที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการศึกษาการปรับตัว "ที่" ของนักเรียนชายไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๕

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูและนักศึกษานักใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในภาคการศึกษา
การปฐมนิเทศ "โมดูล" ของนักเรียนชาย

เกณฑ์	นักศึกษานัก (N=20) %	ครู (N=512) %	χ^2	P
๑. ทางอารมณ์	๒๘.๐๐	๕.๘๖	๑๘.๘๖	<.๐๐๑
๒. การควบคุมพฤติกรรม	๕๖.๕๐	๕๐.๘๖	๐.๘๖	
๓. ทางสังคม	๒๐.๐๐	๒๐.๒๘	.๐๐๐๒๘	
๔. ความสนใจ	๕.๕๐	๕.๘๖	.๐๘	
๕. ความสามารถและความสนใจ	๑๐.๕๐	๕.๒๖	.๕๘	
๖. ทัศนคติทางอารมณ์ต่อเทคโนโลยี	-	๑๐.๘๖	๕.๖๐	<.๐๑

ตารางที่ ๕ แสดงถึงจำนวนร้อยละของครูและนักศึกษานักใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในภาคการศึกษา
การปฐมนิเทศ "โมดูล" ของนักเรียนชาย ครูและนักศึกษานักใช้เทคโนโลยีทางการควบคุมพฤติกรรมร้อยละ ๕๐.๘๖
และ ๕๖.๕๐ ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนร้อยละของนักศึกษานักใช้เทคโนโลยี
ทางอารมณ์มีจำนวนสูงกว่าจำนวนร้อยละของครู และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนร้อยละของ
นักศึกษานักใช้เทคโนโลยีสังคมเท่ากับ ๒๐.๐๐ และจำนวนร้อยละของครูเท่ากับ ๒๐.๒๘ จำนวนร้อยละของครู
ที่ใช่เทคโนโลยีทางสังคมต่ำกว่าของนักศึกษานักใช้เทคโนโลยีเท่ากับ ๑๐.๕๐ นักศึกษานักใช้เทคโนโลยีสังคม
จำนวนร้อยละของครูและนักศึกษานักใช้เทคโนโลยีต่างๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๖

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนรอยต่อของกระดูกซี่โครงและกระดูกซี่โครงเทียมต่างๆ ในการพิจารณาการปรับแก้ *t* ของผ้าเบี่ยงเบน

เกณฑ์	กระดูกซี่โครง	กระดูกซี่โครงเทียม	χ^2	p
	(N=241) %	(N=271) %		
๑. ทางอาการ	๘.๓๓	๘.๓๓	๑.๕๓	
๒. การควบคุมคุณภาพ	๘๔.๕๐	๘๖.๓๐	๑.๕๐	
๓. ทางเชิงทศ	๒๑.๐๐	๑๕.๓๕	๑๖.๕๖	< ๐.๐๐๑
๔. ความแข็งแรง	๖.๓๓	๑๖.๐๓	๖.๕๕	
๕. ความสวยงามและความสนใจ	๑๓.๕๐	๑๕.๕๓	๑.๓๓	
๖. ลักษณะที่อาจพบนอกไปทั้งหมด	๑๖.๕๐	๑๖.๐๓	๐.๐๐๕	

ตารางที่ ๖ แสดงถึงจำนวนรอยต่อของกระดูกซี่โครงและกระดูกซี่โครงเทียมต่างๆ ในการพิจารณาการปรับแก้ *t* ของผ้าเบี่ยงเบน จำนวนรอยต่อของกระดูกซี่โครงและกระดูกซี่โครงเทียมทางการควบคุมคุณภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๘๖.๓๐ และ ๘๔.๕๐ ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนรอยต่อของกระดูกซี่โครงเทียมที่ทางตั้งสูงกว่าจำนวนรอยต่อของกระดูกซี่โครง และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กระดูกซี่โครงเทียมทางตั้งมีจำนวนรอยต่อ ๒๑.๐๐ และกระดูกซี่โครงเทียมมีรอยต่อ ๑๕.๓๕ สำหรับจำนวนรอยต่อของกระดูกซี่โครงและกระดูกซี่โครงเทียมอื่นๆ ในการพิจารณาการปรับแก้ *t* ของผ้าเบี่ยงเบน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๘

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการศึกษาการปฏิบัติ "โมดัล" ของนักเรียนหญิง

เกณฑ์	ครูชาย (N=241) %	ครูหญิง (N=271) %	χ^2	P
๑. ภาษาอังกฤษ	๑๒.๘๘	๒๐.๖๖	๑๖.๔๐	<.๐๐๑
๒. การควบคุมตนเอง	๘๖.๘๗	๘๖.๓๐	.๐๐	
๓. ภาษาอังกฤษ	๑๒.๑๐	๑๔.๘๘	.๘๖	
๔. ความสัมพันธ์	๖.๘๘	๔.๐๐	๔.๖๖	<.๐๕
๕. ความสามารถและการสนใจ	๑๐.๘๘	๙.๘๘	๐.๘๖	
๖. ทัศนคติทางการปฏิบัติทั่วไป	๑๑.๖๖	๑๐.๓๐	.๐๕	

จากตารางที่ ๘ จำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการศึกษาการปฏิบัติ "โมดัล" ของนักเรียนหญิง จำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช้เกณฑ์ทางการควบคุมตนเองเท่ากับ ๘๖.๘๐ และ ๘๖.๓๐ ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนร้อยละของครูหญิงที่ใช้เกณฑ์ทางการศึกษากว่าจำนวนร้อยละของครูชายที่ใช้เกณฑ์นี้ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ครูหญิงใช้เกณฑ์การมีร้อยละ ๒๐.๖๖ และครูชายร้อยละ ๑๒.๘๘ จำนวนร้อยละของครูชายที่ใช้เกณฑ์ทางการสัมพันธ์มีค่าสูงกว่าจำนวนร้อยละของครูหญิง และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนร้อยละของครูชายที่ใช้เกณฑ์ทางการสัมพันธ์เท่ากับ ๖.๘๘ และจำนวนร้อยละของครูหญิงคือ ๔.๐๐ สำหรับจำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช้เกณฑ์อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช่เกณฑ์ต่างๆ ในการศึกษา
การปฏิบัติ "ศี" ของแม่บ้านชาว

เกณฑ์	ครูชาย (n=241) %	ครูหญิง (n=271) %	χ^2	p
๑. ขาดอารมณ์	๒.๘	๔.๘	๒.๘๕	
๒. การควบคุมตนเองได้ยาก	๕๐.๘๕	๕๖.๒๗	๒.๐๕	<.๐๕
๓. ทางสังคม	๒๒.๐๕	๑๔.๘๒	๑๕.๕๕	<.๐๐๑
๔. ความรับผิดชอบ	๒.๕๐	๓.๓๕	.๓๓	
๕. ความสามารถและความสนใจ	๕.๘๑	๕.๕๓	.๕๖	
๖. ลักษณะท่าทางภายนอกไม่เรียบร้อย	๕.๒๐	๑๒.๕๖	๑.๕๖	

ตารางที่ ๔ แสดงถึงจำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช่เกณฑ์ต่างๆ ในการศึกษา
การปฏิบัติ "ศี" ของแม่บ้านชาว จำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช่เกณฑ์ทาง
การควบคุมตนเองได้ยาก ๕๖.๒๗ และ ๕๐.๘๕ ตามลำดับ จำนวนร้อยละของครูหญิงที่ใช่
เกณฑ์สูงกว่าจำนวนร้อยละของครูชาย และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ครูชาย
ใช่เกณฑ์ทางสังคมร้อยละ ๒๒.๐๕ และครูหญิงร้อยละ ๑๔.๘๒ จำนวนร้อยละของครูชายสูงกว่าจำนวนร้อยละ
ของครูหญิง และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับครูชายใช่เกณฑ์อื่นๆ ในการศึกษา
การปฏิบัติ "ศี" ของแม่บ้านชาว ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช่เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณา
การปรับตัว "โมติ" ของนักเรียนชาย

เกณฑ์	ครูชาย (N=241) %	ครูหญิง (N=271) %	χ^2	p
๑. ขาดความสนใจ	๕.๒๖	๑๐.๓๓	.๖๕	
๒. ความควบคุมตนเอง	๕๐.๒๑	๕๐.๖๕	.๐๖	
๓. ขาดพลัง	๒๒.๐๒	๑๘.๖๕	๕.๖๕	<.๐๕
๔. ความรับผิดชอบ	๕.๘๕	๘.๓๒	๕.๒๒	<.๐๕
๕. ความสนใจและการควบคุมใจ	๘.๓๔	๕.๘๒	๑.๖๕	
๖. ลักษณะทางกายภาพนอกเหนือไป	๑๒.๘๖	๑๓.๓๒	.๐๖	

ตารางที่ ๕ แสดงถึงจำนวนร้อยละของครูหญิงและครูชายที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาการปรับตัว "โมติ" ของนักเรียนชาย จะเห็นว่าครูหญิงและครูชายมีเกณฑ์ในการควบคุมตนเอง (Character-control) สูงสุดเมื่อจำนวนร้อยละ ๕๐.๐๕ และ ๕๐.๒๑ ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ การไร้เกณฑ์ทางสังคม (Social-interpersonal) ครูชายมีจำนวนร้อยละสูงกว่าครูหญิง และมีควมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับ การไร้เกณฑ์ทางความสำเร็จ (Achievement) ของครูชายและครูหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนร้อยละของครูชายและครูหญิงที่ใช้เกณฑ์คือ ๕.๘๕ และ ๘.๓๒ ตามลำดับ เป็นกับจำนวนร้อยละของครูชายและครูหญิงที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาการปรับตัว "โมติ" ของนักเรียนชาย ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๐

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูที่เพศศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการและครูที่ไม่เพศศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการ ที่ใช้เทคนิคต่างๆ ในการจัดการนักเรียนพิการ ของวิทยาลัยหญิง

เทคนิค	ครูที่เพศศึกษาใน สถานที่มีเด็กพิการ (N=375) %	ครูที่ไม่เพศศึกษาใน สถานที่มีเด็กพิการ (N=137) %	χ^2	p
๑. ทางอารมณ์	๐.๕๖	๐.๐๐	.๕๖	
๒. การควบคุมอุปนิสัย	๕๖.๒๐	๕๔.๐๔	๕๖.๕๗	<.๐๐๑
๓. ทางสังคม	๒๖.๐๔	๓.๒๖	๑๕๖.๕๖	<.๐๐๑
๔. ความเต็มใจ	๑๐.๕๖	๒.๐๐	๕๖.๐๕	<.๐๐๑
๕. ความสามารถและความสนใจ	๑๓.๒๖	๔.๕๗	๑๔.๕๖	<.๐๐๑
๖. ลักษณะทางกายภาพที่ไม่ดี	๐.๐๔	๒๐.๐๕	๒๖.๕๖	<.๐๐๑

จากตารางที่ ๑๐ จำนวนร้อยละของครูที่เพศศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการและครูที่ไม่เพศศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการ ใช้เทคนิคต่างๆ ในการจัดการนักเรียนพิการ ของวิทยาลัยหญิง จำนวนร้อยละของครูที่เพศศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการและจำนวนร้อยละของครูที่ไม่เพศศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการใช้เทคนิคการจัดการควบคุมอุปนิสัย (Character-control) สูงสุด ๕๖.๒๐ และ ๕๔.๐๔ ตามลำดับ ในการใช้เทคนิคการจัดการควบคุมอุปนิสัย (Character-control) ทางสังคม (Social-interpersonal) ความเต็มใจ (Achievement), ความสามารถและความสนใจ (Abilities and interests) และลักษณะทางกายภาพที่ไม่ดี (Appearance) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .๐๐๑$) ระหว่างจำนวนร้อยละของครูสองประเภทนี้ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจำนวนร้อยละของครูสองประเภทนี้ใช้เทคนิคทางอารมณ์

ตารางที่ ๑๑

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูที่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการ และครูที่ไม่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณากារปรับตัว "ไม่ดี" ของนักวิจัยหญิง

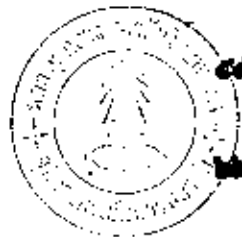
เกณฑ์	ครูที่แยกศึกษาใน สถานที่มีเด็กพิการ (n=375) %	ครูที่ไม่แยกศึกษาใน สถานที่มีเด็กพิการ (n=137) %	χ^2	p
๑. ทางอารมณ์	๑๔.๕๖	๕.๘๐	๑๘.๑๖	<.๐๐๑
๒. การควบคุมตนเอง	๑๑.๕๖	๕.๘๐	๕๐.๑๖	<.๐๐๑
๓. ทางสังคม	๑๔.๕๕	๖.๖๖	๓๘.๑๖	<.๐๐๑
๔. ความสัมพันธ์	๖.๕๖	๖.๕๖	๑.๕๖	<.๐๑
๕. ความสามารถและความสนใจ	๑๑.๑๕	๕.๕๖	๖.๕๖	<.๐๑
๖. ลักษณะทางกายภาพนอกใจที่ไป	๖.๕๕	๖.๕๖	๑๕.๕๕	<.๐๐๑

ตารางที่ ๑๑ แสดงถึงจำนวนร้อยละของครูที่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการและครูที่ไม่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการ ในการใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาการปรับตัว "ไม่ดี" ของนักวิจัยหญิง จะเห็นได้ว่า จำนวนร้อยละของครูที่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการและครูที่ไม่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการควบคุมตนเองสูงที่สุดเท่ากับ ๑๑.๕๖ และ ๕.๘๐ ตามลำดับ จำนวนร้อยละของครูที่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการใช้เกณฑ์ทางอารมณ์, การควบคุมตนเอง, ทางสังคม, ความสัมพันธ์, ความสามารถ และความสนใจ สูงกว่าจำนวนร้อยละของครูที่ไม่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการใช้เกณฑ์ทั้งห้า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนร้อยละของครูที่ไม่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการสูงกว่าจำนวนร้อยละของครูที่แยกศึกษาในสถานที่มีเด็กพิการ และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการใช้เกณฑ์ทางลักษณะทางกายภาพนอกใจที่ไป ในการพิจารณาการปรับตัว "ไม่ดี" ของนักวิจัยหญิง

ตารางที่ ๑๒

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนรอยตะของครุฑที่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐี และครุฑที่ไม่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐีที่ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาการปฏิบัติตัว χ^2 ของนักเดินสาย

เกณฑ์	ครุฑที่เคลือบสีภายใน สถานับมีกัลกฐี (N=375) \bar{x}	ครุฑที่ไม่เคลือบสีภายใน สถานับมีกัลกฐี (N=137) \bar{x}	χ^2	p
๑. ทางอารมณ์	๒.๘๐	๑๒.๘๘	๘๗.๐๗	<.๐๐๑
๒. การควบคุมตนเอง	๘๘.๘๖	๒๔.๐๑	๘๐.๒๓	<.๐๐๑
๓. ทางสังคม	๒๒.๘๐	๒.๒๘	๘๐.๘๖	<.๐๐๑
๔. ความเห็นอกเห็นใจ	๒.๘๖	๒.๘๗	.๐๐๒๗	
๕. ความสามารถและความสนใจ	๘.๘๘	๙.๑๐	.๐๖	
๖. ทัศนคติทางภายนอกโดยทั่วไป	๑๘.๑๘	๒.๘๗	๑๘๖.๒๕	<.๐๐๑

ตารางที่ ๑๒ แสดงถึงจำนวนรอยตะของครุฑที่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐี และครุฑที่ไม่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐี ใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาการปฏิบัติตัว χ^2 ของนักเดินสาย จะเห็นได้ว่าจำนวนรอยตะของครุฑที่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐีและจำนวนรอยตะของครุฑที่ไม่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐีใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการควบคุมตนเองสูงสุด (เขากัน) ๘๘.๘๖ และ ๒๔.๐๑ ตามลำดับ จำนวนรอยตะของครุฑที่ไม่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐีสูงกว่าจำนวนรอยตะของครุฑที่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐี และมีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนจำนวนรอยตะของครุฑที่ไม่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐีใช้เกณฑ์ทางอารมณ์ (๑๒.๘๘) สูงกว่าจำนวนรอยตะของครุฑที่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐี (๒.๘๐) และมีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนรอยตะของครุฑที่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐีสูงกว่าจำนวนรอยตะของครุฑที่ไม่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐี (๒.๒๘) และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการใช้เกณฑ์ทางสังคม ครุฑที่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐีใช้เกณฑ์ทางทัศนคติทางภายนอกโดยทั่วไปร้อยละ ๑๘.๑๘ ซึ่งสูงกว่าจำนวนรอยตะของครุฑที่ไม่เคลือบสีภายในสถานับมีกัลกฐี (๒.๘๗) และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนเป็นจำนวนรอยตะของครุฑของประเภทอื่นใช้เกณฑ์อื่นๆ ในการพิจารณาการปฏิบัติตัว χ^2 ของนักเดินสาย ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๒

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูที่สนใจในสถานับัฒนศึกษา และครูที่ไม่สนใจศึกษาในสถานับัฒนศึกษา โดยใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาการเปรียบเทียบ "ไม่คิด" ของนักวิจัยชาย

เกณฑ์	ครูที่สนใจศึกษาใน สถานับัฒนศึกษา (N=375)	ครูที่ไม่สนใจศึกษาใน สถานับัฒนศึกษา (N=137)	χ^2	p
๑. อายุ	๑๐.๘๖	๘.๑๘	.๑๐	
๒. การควบคุมดูแลชั้นเรียน	๔๘.๒๖	๔๐.๘๘	๑.๘๖	
๓. ภาระงาน	๒๒.๐๘	๒๓.๘๖	๑.๐๐๐๖	
๔. ความเต็มใจสอน	๘.๑๘	๖.๘๐	๑.๒๐	
๕. ความสามารถและรวมสนใจ	๘.๘๘	๘.๑๘	.๘๖	
๖. ทัศนะท่าทางทางานและทัศนคติทั่วไป	๑๘.๖๖	๑๖.๖๖	.๘๘	

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนร้อยละของครูที่สนใจศึกษาในสถานับัฒนศึกษา และครูที่ไม่สนใจศึกษาในสถานับัฒนศึกษา โดยใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาการเปรียบเทียบ "ไม่คิด" ของนักวิจัยชาย จะเห็นได้ว่า จำนวนร้อยละของครูที่สนใจศึกษาในสถานับัฒนศึกษาและจำนวนร้อยละของครูที่ไม่สนใจศึกษาในสถานับัฒนศึกษาสูงที่สุดเท่ากับ ๔๘.๒๖ และ ๔๐.๘๘ ตามลำดับ และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนร้อยละของครูที่สนใจศึกษาในสถานับัฒนศึกษาและครูที่ไม่สนใจศึกษาในสถานับัฒนศึกษา โดยใช้เกณฑ์ทางความเต็มใจสอนที่สุด ๘.๑๘ และ ๖.๘๐ ตามลำดับ จำนวนร้อยละของครูสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันในการใช้เกณฑ์ภาระงาน (category) ที่พิจารณาเปรียบเทียบ "ไม่คิด" ของนักวิจัยชาย

ตารางที่ ๑๔

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูที่ใฝ่รักวิชาชีพครูกับครูที่ไม่ใฝ่รักวิชาชีพครู โดยครูที่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัย และครูที่ไม่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัย โดยใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการบริหารราชการปรันาวิ "ค" ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เกณฑ์	ครูที่ใฝ่รักวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัย (n=37) %	ครูที่ไม่ใฝ่รักวิชาชีพครู ทางครู ของมหาวิทยาลัย (n=9) %	χ^2	p
๑. ใฝ่รักอาชีพ	๘.๖	-	.๒๘	
๒. การควบคุมดูแลชั้นเรียน	๒๘.๖๖	๑๒.๐๐	๑.๑๘	
๓. ทางสังคม	๑๕.๐๘	๕๖.๐๐	๑๗.๕๖	<.๐๐๑
๔. ความเข้มงวด	๒.๘๖	-	.๐๑	
๕. ความสามารถและความสนใจ	๔๘.๑๑	๑๒.๐๐	๕.๕๕	<.๐๑
๖. ลักษณะท่าทางภายนอกที่ดูดีหรือไม่	๘.๖	-	.๒๘	

จากตารางที่ ๑๔ แสดงถึงจำนวนร้อยละของครูที่ใฝ่รักวิชาชีพครูกับครูที่ไม่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัย และครูที่ไม่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัย โดยใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการบริหารราชการปรันาวิ "ค" ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จะเห็นได้ว่าจำนวนร้อยละของครูที่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัยที่ใช้เกณฑ์ความสามารถและความสนใจสูงที่สุดเท่ากับ ๔๘.๑๑ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนร้อยละของครูที่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัย ซึ่งใช้เกณฑ์ความสามารถและความสนใจเพียง ๑๒.๐๐ หรือ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนร้อยละของครูที่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัยที่ใช้เกณฑ์ทางสังคมสูงที่สุดเท่ากับ ๑๕.๐๘ และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนร้อยละของครูที่ไม่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัยซึ่งใช้เกณฑ์ทางสังคมเพียง ๕๖.๐๐ จะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับการใฝ่รักวิชาชีพครูของครูที่ไม่ใฝ่รักวิชาชีพครูทางครูของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของครูที่ได้รับปริญญาตรีต่อปริญญาโท และครูที่ได้รับปริญญาโทต่อปริญญาตรี ไร่ เกษตรต่างๆ ในภาควิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา "ใหม่" ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เกณฑ์	ครูที่ได้รับปริญญาตรี ต่อปริญญาโท (N=37) %	ครูที่ได้รับปริญญาโท ต่อปริญญาตรี (N=9) %	χ^2	p
๑. ทางวิชาการ	๑๘.๕๘	๒๒.๒๒	๒.๒๐	<.๐๕
๒. การควบคุมดูแลชั้นเรียน	๒๐.๕๔	๑๑.๑๑	.๑๘	
๓. ทางสังคม	๒๒.๑๘	๓.๓๓	๕.๐๗	<.๐๕
๔. ความสัมพันธ์กับ	๒.๐๕	-	.๐๖	
๕. ความสามารถและการงาน	๕.๒๐	๑๑.๑๑	.๒๖	
๖. อื่นๆที่ไม่สามารถจำแนกได้	๒.๒๕	-	.๒๐	

ตารางที่ ๑๘ แสดงถึงจำนวนร้อยละของครูที่ได้รับปริญญาตรีต่อปริญญาโท และครูที่ได้รับปริญญาโทต่อปริญญาตรี ไร่ เกษตรต่างๆ ในภาควิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา "ใหม่" ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนร้อยละของครูที่ได้รับปริญญาตรีต่อปริญญาโท (๑๘.๕๘) และจำนวนร้อยละของครูที่ได้รับปริญญาโทต่อปริญญาตรี (๒๒.๒๒) ไร่ เกษตรต่างๆ ตามกลุ่มครู และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทางไร่ เกษตรทางสังคม จำนวนร้อยละของครูที่ได้รับปริญญาตรีต่อปริญญาโท (๒๒.๑๘) สูงกว่าจำนวนร้อยละของครูที่ได้รับปริญญาโทต่อปริญญาตรี (๑.๓๓) และมีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางไร่ เกษตรอื่นๆ จำนวนร้อยละของครูของแต่ละประเภทไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๖

การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนรอยตะของครุฑที่ไถ่รับปริญญาชั้นเอกปริญญาทางครู และครุฑที่ไถ่รับปริญญาทางครูของปริญญาอื่น ไร่ เกษตรต่างๆ ในภารกิจราชการปักษ์ใต้ "ค" ของนักเรืบนชาย

ประเภท	ครุฑที่ไถ่รับปริญญาชั้น เอกปริญญาทางครู (n=37) \bar{x}	ครุฑที่ไถ่รับปริญญาทาง ครูของปริญญาอื่น (n=9) \bar{x}	χ^2	p
๑. ทางอารมณ์	๑๕.๐๐	-	๒.๘๕	
๒. การควบคุมสติสัมป ชัญญะ	๕๐.๘๘	๕๓.๕๖	.๖๐	
๓. ทางสังคม	๕.๖๘	+๕.๘๖	๒.๐๐	
๔. ความเข้มแข็งที่เ็น	๕.๖๐	-	.๕๕	
๕. ความสามารถและกระตือรือ ร้น	๕.๖๐	๕.๕๐	.๐๑	

ตารางที่ ๑๖ แสดงจำนวนรอยตะของครุฑที่ไถ่รับปริญญาชั้นเอกปริญญาทางครู และครุฑที่ไถ่รับปริญญาทางครูของปริญญาอื่น ไร่ เกษตรต่างๆ ในภารกิจราชการปักษ์ใต้ "ค" ของนักเรืบนชาย จะเห็นว่าจำนวนรอยตะของครุฑที่ไถ่รับปริญญาชั้นเอกปริญญาทางครู และจำนวนรอยตะของครุฑที่ไถ่รับปริญญาทางครูของปริญญาอื่น ไร่ เกษตรทางการควบคุมสติสัมปชัญญะเท่ากับ ๕๐.๘๘ และ ๕๓.๕๖ ตามลำดับ จำนวนรอยตะของครุฑของไร่ เกษตรต่างๆ ในภารกิจราชการปักษ์ใต้ "ค" ของนักเรืบนชาย ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๑

การ เปรียบเทียบระหว่างจำนวนยอดของครูที่ใ้รับปริญญาชั้นเอกปริญญาทางครู และครูที่ใ้รับปริญญาทางครูกอนปริญญาชั้นในกรณีใช้เกณฑ์ต่างๆ พิจารณาการปรับตัว "โมด" ของนักเฝ้ายาม

เกณฑ์	ครูที่ใ้รับปริญญาชั้น กอนปริญญาทางครู (N=37) %	ครูที่ใ้รับปริญญาทาง ครูกอนปริญญาชั้น (N=9) %	χ^2	p
๑. ทางอารมณ์	๒๔.๓๒	๕๕.๐๐	๐.๘๕	
๒. การควบคุมสติสัมป	๓๓.๓๓	๒๒.๐๐	๐.๑๐	
๓. ทางสังคม	๒๒.๓๐	๒๒.๐๐	๐๐.๒๕	< ๐.๐๑
๔. ความอึดทนอดกลั้น	๒๖.๒๒	-	๕.๐๖	< ๐.๐๕
๕. ความสามารถและความสนใจ	๑.๕๐	๔.๐๐	๐.๐๐	
๖. ทัศนคติทางทัศนคติโดยทั่วไป	๗.๒๐	-	.๘๓	

ตารางที่ ๑๑ แสดงถึงจำนวนยอดของครูที่ใ้รับปริญญาชั้นเอกปริญญาทางครู และครูที่ใ้รับปริญญาทางครูกอนปริญญาชั้นใน ใช้เกณฑ์ต่างๆ พิจารณาการปรับตัว "โมด" ของนักเฝ้ายาม จำนวนยอดของครูที่ใ้รับปริญญาชั้นกอนปริญญาทางครู ใช้เกณฑ์การควบคุมสติสัมปตุนึ่งทุก ๓๓.๓๓ จำนวนยอดของครูที่ใ้รับปริญญาทางครูกอนปริญญาชั้นใน ใช้เกณฑ์ทางอารมณ์สูงทุก ๕๕.๐๐ จำนวนยอดของครูที่ใ้รับปริญญาทางครูกอนปริญญาชั้นใน ใช้เกณฑ์ทางสังคม ๒๒.๐๐ เมื่อเปรียบเทียบกับครูที่ใ้รับปริญญาชั้นกอนปริญญาทางครูซึ่งใช้เกณฑ์ทางสังคมเพียงยอด ๒.๐๐ จะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ครูที่ใ้รับปริญญาชั้นกอนปริญญาทางครู ใช้เกณฑ์ทางความอึดทนอดกลั้นยอด ๒๖.๒๒ เมื่อเปรียบเทียบกับครูที่ใ้รับปริญญาทางครูกอนปริญญาชั้นในซึ่งไม่ใช้เกณฑ์ใดเลย จะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ๕.๐๖ ความสนใจเกณฑ์อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจำนวนยอดของครูสองประเภท